

ZOGEZEGD

Doorbraak luisterde naar de voorzitters van de Vlaamse partijen. Op 10 juni zegt u het wel.

Bart De Wever: de Vlaamse strijd is al 175 jaar een ploetertocht door de modder

N-VA hoopt op succes voor de kartelformule met CD&V. Bart De Wever ziet voor die partij overigens 'geen Belgische ruimte' meer. Nu 'de kanonnen van de VLD zijn gedraaid en meeschieten met de Franstaligen' en nu het 'communautair programma van sp.a eigenlijk op nul' staat, is dat kartel de enige optie. De kloof met VB blijft groot. 'Debat met VB'ers wordt entertainment voor verslaafden die kicken op zelfkastijding'.

De haalbaarheid en houdbaarheid van de kartelformule hinkt voor separatisten op twee gedachten. De hoop iets te realiseren, de vrees gedumpte te worden. Wat kunnen separatisten doen in een regering met de PS? Hoe rijm je dat met wat Demesmaeker noemde 'België steen voor steen afbreken'?

Bart De Wever: 'Ik heb geen probleem met het epitheton "separatist". De vraag is: hoe gaan we van de bevroren situatie waarin we nu zitten naar het eindpunt van onafhankelijkheid? Dat kan op twee manieren: ofwel kies je voor een eeuwige minderheidspositie en oppositie en wachten we op "de grote sprong". Het verleden toont aan dat dit nooit structureel is gelukt. Ofwel sluiten we allianties, met vallen en opstaan, en met de best mogelijke partner om zo ver mogelijk in de goede richting te gaan, richting finale ineenstorting van het systeem. Ik geloof in dit tweede scenario.'

In historisch perspectief gingen we ook op die manier van een destijds "onbespreekbaar" federalisme naar het confederalisme van vandaag en de horizon van Vlaamse staat morgen. Ik weet dat we na de verkiezingen een aantal valkuilen op onze weg kunnen vinden, maar ben toch optimistisch: elke staats-hervorming versnelt het proces naar verzanding. En er zijn signalen in de publieke opinie en de partijprogramma's dat een flinke stap vooruit best haalbaar is.'

N-VA versus CD&V, dat is de lifter die wordt opgepikt door iemand die misschien niet het hele eind uit moet, maar er toch voor zorgt dat je een stuk opschiet. En onderweg hoopt de lifter de chauffeur te overtuigen om naar het eindpunt te rijden?

De Wever: 'Juist, en het is ook zaak ervoor te zorgen dat de auto verkeerd rijdt. Er is inderdaad een probleem met de staats-hervormingsdiarree, waarin al vaker een voet scheef werd gezet (de grendelgrondwet was een heuse klompvoet/ Sint-Michiels een goeie stap vooruit). Ik wil er mee voor zorgen dat die voet niét scheef wordt gezet.'

Toen ik deelnam aan het fameuze Forum voor de staats-hervorming van Verhofstadt (het kwam eenmaal samen) had ik het gevoel "nuttig bezig" te zijn. Het mislukken van dat ding was het zuiverste bewijs dat België niet meer bestaat. Iedereen ging er bij de eigen taalgroep zitten. Dit soort "gemeenschappelijke" bijeenkomsten, dat zijn na een paar minuten twee vergadering in één. Het federale regeerakkoord voorzag in de paritaire senaat, het samenvallen van de verkiezingen en dat soort dingen. Voorzitter Moureaux begon met de eis tot uitvoering van het federale regeerakkoord. Leterme gooide het Vlaamse regeerakkoord op tafel en daarmee was het gedaan. Had paars na de Vlaamse verkiezingen de Vlaamse regering kunnen voortzetten, dan hadden we met de gebakken peren gezeten. Dan zie je hoe belangrijk het is mee aan tafel te zitten.'

U kent de Vlaamse beweging. Vlaamsgezinden zitten in veel kampen verspreid, maar velen roepen om eenheid of tenminste om wapenstilstand. Blijft Vlaams Belang in uw optiek een dood gewicht voor eeuwig en twee dagen?

De Wever: 'Er is een fundamenteel onderscheid tussen pakweg Annemans en mijzelf en wel over de essentie van alles: hoe bereid je de implosie van dit land voor? Ons antwoord is niet perfect, maar zij hebben geen antwoord. En dat is voor die partij straks een existentiële kwestie. Ik zie het begin van het einde als ze NIET spectaculair winnen. Ik zit in een systeem van stapsgewijze ontwikkelingen, zij gaan voor een revolutionair alternatief en blijven maagd. Dat is een tijdje misschien best eerbaar. Maar zo'n maagd die té lang maagd wil blijven, dat wordt zielig. Dat duurt tot een of andere nonkel op een feestje langs zijn neus weg vraagt: ge zijt toch "gene verkeerde" zeker? Ik hoor in debatten met Vlaams Belang dat ze geen antwoord hebben op de vraag of we met hun methode sneller het doel bereiken.'

'Het debat op zich is de jongste tijd steriel geworden. Annemans of Dewinter versus De Wever, dat is misschien entertainment voor de verslaafden die kicken op zelfkastijding, mooi als gevecht in de arena, maar daar schieten we niet mee op. De verschillende strategieën zijn wat ze zijn en we zullen zien, de Vlaming moet zijn keuze maken. Ik zoek alvast dat afgezaagde conflict niet meer. Ik heb ook over het cordon gezegd wat gezegd moest worden. De deur is aan twee kanten dicht, mede door hun robin hood-achtig discours. Dat werkte goed, maar nu zitten ze op een punt dat ze hun limieten hebben bereikt. Ik ben niet zeker welke van de twee opties (VB of de onze) de beste was/is, de geschiedenis zal oordelen.'

Wat kan het Kartel binnenhalen? Het beeld is troebel. Waar liggen voor N-VA de prioriteiten en breekpunten?

De Wever: 'Het slagveld is grimmig. Wij hebben de partner waar het meest van te verwachten valt, maar ook hier zijn er geen zekerheden. We hebben verregaande gemeenschappelijke doelstellingen met CD&V, maar het is nu wel het moment om aan te vallen. Wat zal CD&V doen als de kogels echt fluiten?

De sp.a verloochent nu al de resoluties. Voor Vande Lanotte is de regionalisering van de arbeidsmarkt de enige zogenaamde prioriteit, maar die stelt niets voor. Enkele werkinstrumenten regionaliseren, maar de essentie van het huidige systeem waaraan de transfers vasthangen, daaraan mag niet worden geraakt (10 jaar bezetting). Hun communautaire programma staat eigenlijk op nul.

De resoluties werden opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord en bevestigd na het BHV-debat. Nu doet sp.a alsof dat engagementen zijn uit een ver verleden.

De VLD wil nog een keer de kaart Verhofstadt (en co) trekken. Die partij heeft de kanonnen gedraaid en het ziet er naar uit dat ze zelfs ronduit meeschieten met de Franstaligen.

Een rampscenario met CD&V is niet uitgesloten. Langs die partij zijn er sterke krachten die daar op inzetten. Maar anderzijds is de partij duidelijkst in haar Vlaams profiel. Dat is vrij logisch. Voor die partij is er geen "Belgische ruimte" meer. Letterme is uitgesproken de numero uno in de Vlaamse politiek. Zijn partij is er veruit de sterkste kracht. Ik denk dat veel CD&V'ers dat maar al te goed beseffen.

We hebben ijzersterke afspraken, maar er is meer dan dat. Er wordt onvoldoende beseft welke breuk het Lambertmontakkoord heeft veroorzaakt. De CdH steunde de regering en deed het akkoord slagen. De CD&V heeft daar een geweldige kater aan overgehouden en daarmee is een belangrijke pijler van het Belgische feit – de christen-democratische banden over de taalgrens – fundamenteel in twee gespleten. Dat was al bezig, maar dat was de definitieve psychologische slag.

Hoe sterker we uit de verkiezingen komen, hoe minder de behoudende krachten binnen CD&V zullen wegen.

Afrondend: als we bij de verkiezingen 30 procent halen, zitten we goed. Elk procent minder is een spijtige zaak voor de

beide kartelpartners. Scoren we goed dan komt er een scenario, dat ik zelf nu ook niet kan voorspellen, maar waarover een ledencongres met tweederde meerderheid moet beslissen. Is het iets als een Sint-Michielsakkoord, dan hebben we wellicht reden om fier te zijn. Is het minder, dan hebben we misschien gespeeld en verloren, maar ik zal me nooit schuldig voelen. De Vlaamse strijd is al 175 jaar een ploetertocht door de modder, met vallen en opstaan.'

Bart De Wever

© FOTO JONSHREGOODS

Brussel wordt vaak genoemd als onneembare hindernis voor de independentisten?

Bart De Wever: 'Ik volg Frans Crols en co niet in de piste dat Brussel een soort Europees District zou kunnen worden. Dat is een manier om van het debat over Brussel af te geraken. Een annexatie-scenario (Brussel in Vlaanderen) is nog minder realistisch. En de manier waarop Vic Anceaux en Annemie Neyts (de 'Brusselse wijzen') Brussel als derde gewest willen bevestigd zien, is evenmin een goede oplossing. Veel Brusselse Vlamingen zijn te veel Vlaamse Brusselselaars geworden. Een mogelijke oplossing zie ik in een confederalistisch scenario. Vlaanderen heeft alvast de financiële mogelijkheden om "de juiste modaliteiten" te zoeken voor een passende oplossing voor Brussel in dat scenario.

Brussel als hoofdstad heeft troeven (economische boni) die we niet onvoorzichtig overboord kunnen gooien in een soort capitulatie. Het is een stuk uit de Vlaamse puzzel en als er een stuk in een puzzel ontbreekt, is dat het eerste wat je ziet.'

■ JVD EN PDR

Spirit gelooft sterk in pluspunten van sociale mix

Geert Lambert: 'Resoluties zijn prioritair, maar stap voor stap komen we er ook'

Spirit wil resoluut naar meer Vlaanderen, maar niet naar dat van Stijn Streuvels. VLD (stap terug) en Vlaams Belang (meer hinderpaal dan kracht) blokkeren de weg. Dat zegt voorzitter Geert Lambert. Hij noemt Spirit confederalistisch en regionalistisch, niet Vlaams-nationalistisch, noch separatistisch. Op gebied van migratie en samenleving "een believer".

Spirit heeft zijn wortels in de Vlaams-nationalistische Volksunie. Maar als Spirit in het nieuws komt, of een webstek volschrijft, is dat zelden met communautaire voorstellen of standpunten?

Geert Lambert: 'En toch is dat aanwezig, in ons programma. We hebben een brochure klaar waarin we een antwoord geven op de veelal platte vooroordelen over Vlaamse standpunten'. Ze moet ook de beperkte historische inzichten van de jongere generaties wat ondervangen. De jonge mensen van vandaag hebben bij voorbeeld geen flauw benul van wat de wafelijzerpolitiek van vroeger betekende. Om de communautaire aspecten van de dossiers van vandaag te begrijpen, is dat echt nodig. De Vlaamse Beweging is daar té weinig mee bezig.

Wat zijn dan de communautaire prioriteiten voor uw partij?

Lambert: 'Om evidente redenen de Vlaamse Resoluties van 1999. Een van de belangrijkste van die resoluties is die over de homogene bevoegdheidspakketten. In de uitvoering ervan gaan we ervan uit van die stap voor stap kunnen worden gerealiseerd, maar dan wel met ernstige stappen. We zien wel iets in wat Frans Baert (Gentse VU volksvertegenwoordiger) destijds hierover zei: een akkoord is aanvaardbaar als wordt voldaan aan drie voorwaarden: het moet gaan om een stap vooruit, er mag geen prijs worden voor betaald en het mag een verdere stap in de toekomst niet onmogelijk maken.

Ja, ik ben ongerust over het recuperatieverhaal van de VLD. Die partij wil bepaalde bevoegdheden van het Vlaamse niveau terughalen naar het federale niveau. Dat kan niet. In de strijd voor meer bevoegdheden is ook Vlaams Belang geen Vlaamse kracht. Die partij is meer een hinderpaal dan een positieve kracht. Met

Geert Lambert

integraal federalist, regionalist...

Lambert: 'Wij zijn uitgesproken en duidelijk confederalisten, maar in een internationale context open regionalist. We noemen ons dan ook consequent niet Vlaams-nationalist, omdat de bevolking die term te vaak associeert met de negatieve connotatie die eraan kleeft. Ik noem mezelf ook geen separatist, omdat ik ook Europeaan ben en wil zijn. Dat streven naar een sociaal Europa, zonder de diversiteit uit het oog te verliezen, is absoluut verbonden aan ons Vlaams identiteitsgevoelen.'

Spirit is de kleine broer in het kartel met sp.a. Hoe zwaar weegt uw programma in een eventueel volgend regeerakkoord?

Lambert: 'De Vlaamse beweging was heel vaak een sociale beweging. Het communautaire streven is tegelijk een emancipatorisch streven. Ik zie een positieve ontwikkeling binnen de sp.a. Die partij krijgt met de dag ook een sterker regionalistisch profiel. Kijk maar naar de uitspraken van Louis Van Velthoven, Landuyt, De Batselier, Vandenbroucke... Ook de sp.a wil vooruit. Men ziet daar ook wel in dat de wereld niet instort bij een "grens". Breda en Brasschaat, dat is Nederland en België; voor goede contacten is de grens geen probleem. Hetzelfde geldt voor Kortrijk en Doornik of Vlaanderen en Wallonië.'

De belgicisten binnen de sp.a zijn er nog sterk, bijvoorbeeld bij vakbonden, bij de jongeren van Animo?

Lambert: 'Juist, en ik betreur dat. Maar die "kloof" zie ik ook in andere partijen. Ook binnen VLD en CD&V heb je grote verschillen. Uw voorbeeld van Animo is correct: het bevestigt wat ik eerder zei over een generatie die "niet meer mee is", die wat historisch besef mist, of inzicht in de ervaringen die voorgaande generaties in het Belgische kader hebben meegemaakt. Jongeren, en zeker die van Animo zijn opgegroeid met een beeld van een "bekrompen Vlaanderen". Dat is de schuld van Vlaams Belang.'

mijn Vlaams engagement wil ik in geen geval met die partij terug naar het Vlaanderen van Stijn Streuvels.'

Is er bij Spirit geen sprake van een wazig verhaal? In uw teksten noemt de partij zich federalist, confederalist,

Spirit kon flink profiteren van het kartel met sp.a. In 2003 kreeg de partij in verhouding wel heel veel zetels. En nu?

Lambert: 'We houden op dat vlak rekening met een vermindering. Ja, we zijn een kleine kartelpartner, maar tegelijk zijn we het beu dat we lilliputters worden genoemd. Ons ledenaantal stijgt, in de gemeenteraadsverkiezingen hebben we in sommige steden heel goed gescoord. Natuurlijk is het altijd jammer dat mensen uit de boot vallen. Het bekendste geval is Lionel Vandenberghe. Maar hij blijft partijbestuurslid van Spirit. We hadden zes parlementsleden en twee gecoöpteerden. Nu wordt het zeker een stuk minder. Die acht, dat was toen ten dele ook een gevolg van opvolging en veel toeval.'

Spirit heeft nog belangstelling voor identiteit. Is er op dat vlak iets zorgwekkends aan de hand in Vlaams-Brabant en in onze steden? Dat blijkt alvast niet uit uw standpunten over "open grenzen" en regularisering?

Lambert: 'Vlaanderen was altijd een migratieland. Bovendien is de migratie doorgaans onomkeerbaar. Diversiteit heeft bovendien een economische meerwaarde. Volgens mij hoeven we daar geen schrik voor te hebben. Over het vreemdelingenstembrecht werd ook moord en brand geschreeuwd. Heeft dat voor een aardverschuiving gezorgd?'

Er is in Antwerpen toch etnisch gestemd en Vlaams Belang is via de allochtone kiezers toch afgeblokt?

Lambert: 'In tegenstelling tot die partij geloven wij in de pluspunten van een sociale mix. We zijn voorstander van intercultureelheid (het "met" elkaar leven) in plaats van multiculturaliteit (het "naast" elkaar leven). Iedereen is op sommige vlakken een minderheid.'

Dit betekent dat de aanpassing moet worden gestimuleerd, zeker op gebied van taal. Dat laatste is voor ons essentieel, maar dit moet gebeuren met respect. Niet bestraffen van wie niet mee is, maar constructief aanmoedigen.

Samengevat: op het punt van migratie en samenleving ben ik een "believer". Ik geloof rotsvast in dialoog, sociaal opbouwwerk, samenleven in onze buurt...'

■ JVDC EN PDR

1 "Ons landje is al klein genoeg. En 16 andere drogredenen voor een communautaire status-quo", 12 blz. Te verkrijgen bij Spirit: info@spirit.be
Woeringstraat 21 1000 Brussel

Open VLD blaast Vlaams en Belgisch tegelijk

Bart Somers: 'Een federalist moet ook zijn federatie willen versterken'

'Onze ambitie is niet dat het land splitst. En we zijn geen roepers', zegt VLD-voorzitter Bart Somers. 'Mijn partij wil homogene bevoegdheidspakketten en meer financiële bevoegdheden voor Vlaanderen. Dat is de prioriteit. Maar morgen staat de PS er nog, aan de overkant. En dan moet je wel onderhandelen. Anderzijds moet een 'federalist' ook investeren in de federatie.'

De VLD heeft zich op haar Vlaamse flank laten pakken door CD&V? Begrijpt u de ontgoocheling bij veel Vlamingen?

Bart Somers: 'Voor wat paars betreft – Verhofstadt II – is dat juist. Alleen is de realiteit zo dat je om meer autonomie te bereiken ook een meerderheid in Wallonië nodig hebt. Bij dit gegeven heb je niet veel keuze. Ofwel ga je een revolutionaire weg uit, ofwel werk je verder en probeer je in de loop van die legislatuur een meerderheid te vinden. De facto bestaat er een "veto" in dit land, van de

ene taalgroep tegen de andere. In ons land is de politieke logica dat je moet praten als je een stap vooruit wilt zetten.

Ik begrijp die frustratie, zeker als de Vlamingen soms unaniem achter bepaalde eisen staan. Niemand boekt in de Belgische context ooit een hele overwinning, altijd een halve, gekoppeld aan een halve nederlaag. Maar van kaakslag naar kaakslag hebben we toch een ongelooflijke vooruitgang geboekt. We zijn er natuurlijk nog niet en naar mijn aanvoelen zullen we inzake

Bart Somers

de hervorming van de staat nooit helemaal rond zijn.'

En wat nu, na 10 juni?

Somers: 'Ik volg hier de premier die gezegd heeft dat we een brede meerderheid nodig hebben voor een verdere staatsvorming. De weg van de confrontatie is niet de juiste weg. Je moet ook opletten dat je niet in een sfeer komt van een *catch*. Als ik Leterme en Di Rupo bezig zie, moet ik daar wel eens aan denken. Stampen en smijten, maar na de vertoning vrolijk naar huis.'

De geschiedenis leert dat alle staatsvormingen uiteindelijk een gevolg waren van dialoog.

Dat is wat Schiltz, Martens, Moureaux, Cools altijd hebben gedaan. Dat waren mensen die elkaars agenda kenden en probeerden bruggen te bouwen. De andere weg, die van "straf, straffer, strafst" aan de Vlaamse toeg, zo werkt dat niet.

Overigens ik wil nog zien dat CD&V, de partij die nu luid roept, uiteindelijk een andere aanpak zou kiezen. Was het niet Leterme die zei "niet in de Vlaamse regering zolang BHV niet zou zijn gesplitst"? Na 10 juni zal er aan de overkant nog een PS zijn, met wie moet worden gepraat.

En de radicale oplossing die soms wordt vooropgesteld, die van "iets forceren door de boel helemaal plat te leggen", daar geloof ik niet in. Er is geen draagvlak voor in Vlaanderen. Een slepende formatiecrisis zal bij de brede bevolking, de bedrijfs-wereld, de culturele en sociale wereld, de editorialisten de steun voor een staatsvorming doen smelten als sneeuw voor de zon.'

VLD is anders minder voorzichtig in het formuleren van idee-tjes die eigenlijk een stap achteruit zijn. Bepaalde bevoegdheden weer van Vlaanderen naar België (herfederalisering), de unitaire kieskring...

Somers: 'Ik begrijp dat Vlaams-nationalisten en voorstanders van een onafhankelijk Vlaanderen het niet leuk vinden, maar wie een 'federalist' is, moet ervoor zorgen dat er in de staats-structuur ook "federerende elementen" zijn. Kijk naar het buitenland. In alle federale landen bestaan er nationale partijen. Onze ambitie is niet dat het land splitst op termijn. Wil je dat het land bijeenblijft, dan moet je naast veel autonomie, ook dingen doen die de samenhang verzekeren.'

Het principe van confederalisme was dus om te lachen?

Somers: 'Federalisme en confederalisme zijn een soort containerbegrippen. In een federaal systeem zitten ook confederale elementen. En omgekeerd.'

Maar een federale kieskring, waar Verhofstadt nu voor pleit, bestaat nergens, behalve bij presidentiële verkiezingen?

Somers: 'Als we een Senaat maken die de ontmoetingsplaats wordt van gewesten en gemeenschappen, waarom die mensen niet federaal laten verkiezen? Doe je dat niet, dan krijg je daar weer de situatie dat de senatoren weer vooral hun eigen regio vertegenwoordigen. We vragen een debat hierover.'

Er is toch geen enkele wet die dat onmogelijk maakt? Lijsten over de taalgrens, het kan? Het verplichten is een andere zaak. En bovendien weinig liberaal?

Somers: 'Waarom zou ik in een federale kieskring niet kunnen opkomen met een zeer Vlaams programma?'

Er is meer dan die kieskring. De VLD spreekt als eerste over herfederaliseren van bepaalde zaken?

Somers: 'Dat klopt niet. Leterme was de eerste die hiermee uitpakte, naar aanleiding van de geluidsnormen. Hij wou die herfederaliseren. Dat is bij ons ook het enige waar we het over eens zijn. Ge leest misschien Herman De Croo, die het anders ziet en meer wil, maar die man staat niet voor de mainstream binnen de VLD. Bevoegdheden weer overdragen, neen.'

Toch zoekt de VLD een tricoloroer vernislaagje? Behalve over recuperatie, over federale kieskring, horen we ook verhalen over 'de flamingante Belg', enz. ?

Somers: 'Niet juist, we stellen ons in geen geval belgicistisch op. Die "flamingante Belg", dat was niet onze gelukkigste woordkeuze. Ik ben geen flamingante Belg. Die term is één keer gebruikt, en het is een onnozele term. Mijn maatschappelijke biotoop is Vlaanderen. We zijn een Vlaamse partij, die de Vlaamse belangen verdedigt, maar geen separatistische partij. Voor ons kan een sterk Vlaanderen samen sporen met een goed draaiende federatie. En ik weet dat een deel van de Vlaamse Beweging – ik ken die, want ik kom daaruit – dat niet wil.'

Kunt u uitleggen waarom we justitie (bij voorbeeld) beter op het federale dan op het Vlaamse niveau organiseren? Justitie ligt in Duitsland bij de deelstaten?

Somers: 'Alles wat sociaal-economisch is, gezinsbeleid, huisvestingsbeleid, dat zijn allemaal zaken die naar de deelstaten zouden moeten gaan, en dat is veel. Daarnaast zijn er de gezagsdepartementen zoals Politie en Justitie. Die moet je in de eerste plaats federaal organiseren. Anders blijft er straks niks federaal meer over. Maar er mag geen ongelijkheid meer zijn, er moet overal gelijk worden opgetreden, controles moeten gelijk zijn in Vlaanderen én Wallonië. Ze moeten overal even scherp zijn als het over fiscaliteit gaat.'

Als er morgen een draagvlak is om justitie te defederaliseren, dan is dat voor ons geen probleem. Maar nogmaals, ons programma is opgebouwd om – wetende wat er aan de overkant gebeurt en mogelijk is – uiteindelijk te komen tot een volgende stap.

Ik maak me trouwens geen illusies. Het sociaal-economische splitsen, dat zal zeer moeilijk en – eerlijk – wellicht zelfs niet mogelijk zijn. Dat weet ook Johan Vande Lanotte, dat weet ook Yves Leterme en dat weet zelfs Bart De Wever. Er zijn in mijn partij mensen die veel verder willen gaan dan dit. Maar wij hebben voor onszelf de redenering opgebouwd: we hebben er geen belang bij van onder Vlamingen de stoerste te willen zijn, wel een stap vooruit te zetten.'

Hoe kan dan wel iets lukken ?

Somers: Hoe? Op de manier waarop ook Lambertmont is gerealiseerd. In de schaduw van een debat over de centen. Dat zo verguisde Lambermontakkoord heeft voor twee dingen gezorgd: één Vlaanderen verzuip in het geld, om het karikaturaal te zeggen en twee: de federale staat is failliet. Lambertmont zorgde ervoor dat de effecten van economische vooruitgang in het bakje van de deelstaten vallen. Er moet dus straks opnieuw gepraat worden. En dat is een beter wapen dan het "grote veto" van de Vlaamse partijen. En bovendien: we moeten het federale niveau herfinancieren, want Vlamingen hebben er geen belang bij dat justitie niet goed functioneert, of dat Buitenlands Beleid niet goed draait.'

'Anderzijds: we zijn niet de partij van de terugtocht, van het belgicisme, van het Belgische federalisme. Wij zijn een fede-

rale partij. Wij willen homogene bevoegdheidspakketten, meer financiële bevoegdheden voor Vlaanderen. Maar we zijn geen "roepers". Zij die nu luid roepen, weten dat ze het op een andere manier zullen moeten doen na 10 juni. Ze maken de mensen iets wijs. Tenzij je behoort tot die kleine groep die er alles

voor over heeft om te breken met de Belgische staat. Maar hiervoor bestaat geen meerderheid in Vlaanderen.'

■ JVD EN PDR

Jo Vandeurzen: communautaire situatie nog nooit zo koud geweest

De Vlaamse kaarten van CD&V: voorzichtig wachten op de kiezer

Stefaan De Clerck was best een sympathieke voorzitter van CD&V. Zijn opvolger Jo Vandeurzen is even minzaam, een beetje "verlegen" zelfs. Maar het wollige taalgebruik heeft hij van zijn voorganger geërfd. Voor duidelijk antwoorden is het wachten op de zegen van de kiezer. De Vlaamse Resoluties wijzen de weg. Meer niet?

CD&V heeft de jongste jaren stoere communautaire taal gesproken. Een programma dat een eind verder gaat dan dat van mogelijke coalitiepartners. Maar wat worden na 10 juni de prioriteiten?

Jo Vandeurzen: 'Ik ga geen lijstje geven, geen negatieve selectie maken. Dat zou niet "wijs" zijn, kort voor de verkiezingen. We houden het bij het Vlaams regeerakkoord, en dat is heel wat natuurlijk. Voor ons zijn de Resoluties van het Vlaams Parlement cruciaal, en de afspraken in het Vlaams regeerakkoord. U zult zelf wel vaststellen dat rond bepaalde punten - het sociaal-economische bij voorbeeld - het draagvlak groter is dan rond andere.'

Zal BHV deel uitmaken van de communautaire onderhandelingen? Een arrest van het Arbitragehof uitvoeren staat toch los daarvan? Dat laatste is een zaak van het verleden, de staats-hervorming een van de toekomst?

Vandeurzen: 'Met die stelling ben ik het eens. Het dossier ligt er, en zonder oplossing komen er zelfs geen volgende federale verkiezingen meer. Wat BHV betekent in de onderhandelingen? Ik kan alleen zeggen dat ons aanvoelen is dat men niet uit federale regeringsonderhandelingen komt zonder oplossing voor BHV.'

Vakbonden en ziekenfondsen geven jullie weinig of geen ruimte?

Vandeurzen: 'U moet mij geen intentieverklaring doen geven over wat de sociale organisaties daarover zeggen. Uiteraard zal er met de sociale organisaties overleg zijn, zeker als je in de sociale zekerheid wilt ingrijpen, maar u heeft allicht ook gemerkt dat we ondertussen zover staan dat de partij een eigen verantwoordelijkheid heeft?'

CVP had al vaker een Vlaams profiel, maar na verkiezingen wil die motor al eens stilvallen. Deze keer anders?

Vandeurzen (ontwijkend): 'Kijk naar het verleden. Noem eens één stap in de staats-hervorming die gezet is zonder de CVP. Dank zij ons is er een Vlaams Parlement, een Vlaamse regering, een asymmetrische regering zelfs, die bovendien goed werkt.'

U antwoordt met een vraag. Is CD&V dan onverdeeld gelukkig dat ze mee de deur heeft opengezet voor een driedelig federalisme?

Vandeurzen: 'We hebben goede afspraken met de N-VA, maar de illusie geven dat we niet zullen moeten onderhandelen, dat doen we niet. Maar wees gerust, we zullen onze nek uitsteken, samen met N-VA. Het zal de kiezer zijn die de omvang van het mandaat zal bepalen.'

Nog eens proberen: het wantrouwen van Vlaamsgezinden tegen uw partij zit in de vaststelling dat CD&V niet veel meer doet dan glimlachen in alle richtingen?

Vandeurzen (haalt cijfers boven): 'Het kartel is van groot belang voor beide partners. Dat heeft veel te maken met de kiesdrempels. CD&V en N-VA behaalden in 2003 (vorige federale verkiezingen) 21+1 zetels, met 1 072 148 stemmen. De VLD behaalde met 1 009 223 stemmen 25 zetels. Met minder stemmen dus drie blauwe zetels meer. N-VA behaalde in 2003 alleen in West-Vlaanderen op eigen kracht een zetel (Bourgeois). De 146 000 N-VA-stemmen in andere kieskringen waren verloren stemmen. Hadden we in 2003 al een kartel gevormd, dan hadden we toen ook 25 zetels. Beide kartelpartners doen daar voordeel mee.'

Voor het overige: ik begrijp uw bekommernis. Wat de politieke kracht van het kartel zal zijn, hangt af van het mandaat dat de kiezers ons geven.'

In De Morgen lezen we dat jullie voorstander zijn van opnieuw samenvallen van regionale en federale verkiezingen?

Vandeurzen: 'U leest dat met de argwaan die u siert. Maar dat is niet wat er staat. In *Doe de Stemtest* voor de VRT is ons antwoord op die vraag: Neen! We zijn tégen samenvallende verkiezingen. Met het evidente argument dat dit betekent dat de Vlaamse coalitievorming de federale zou moeten volgen. Dat je een "Belgische" negociatie hebt en dat ge uw deelstaten gewoon clichéert op de Belgische politieke coalitie. Dat willen we dus níét. De Vlaamse en Franstalige gemeenschap hebben een eigen dynamiek, een eigen project. Alleen als na een staats-hervorming het zwaartepunt naar het Vlaamse niveau is verlegd, kunnen we hierover praten. Kunnen we over alles praten.'

Laat ons wel wezen: mensen hebben vaak lang gevochten om te mogen kiezen. Trouwens in onze buurlanden moet men veel vaker naar de stembus. Dat aparte verkiezingen kunnen zorgen voor asymmetrische regeringen (andere coalitie Vlaams dan federaal) klopt. Maar dat dit zou leiden tot een grote chaos, zoals sommigen voorspelden, dat is niet zo. De Vlaamse regering heeft sinds 2004 zeer goed gewerkt.'

Jo Vandeurzen

Staat uw partij nog achter het “confederalisme” dat op een Congres in Kortrijk is goedgekeurd?¹ Leterme zwijgt daarover in alle talen?

Vandeurzen: ‘Voor mij betekent dat principieel dat het zwaartepunt van de politieke actie naar Vlaanderen moet verschuiven, conform de afspraken in het Vlaams regeerakkoord. CD&V heeft op het congres in Kortrijk inderdaad voor een federale staatsvorm geopteerd, maar niet in de betekenis die de term interpreteert als “eerst separatisme” en nadien samenwerking. De christen-democraten gaan niet voor separatisme, dat is bekend.’

Wie is aan zet na de verkiezingen, zijn dat de (federale) politieke families, of zijn dat de partijen?

Vandeurzen: ‘In dat soort procedures bestaat geen wet van Meden en Perzen.’

Maar als paars federaal een meerderheid heeft, gaat de coalitie door?

Vandeurzen: ‘Dat denk ik wel. Het voordeel van Herman De Croo is dat hij soms iets te snel spreekt, maar dat hij zegt wat er leeft. Wat ons betreft, is het evenwel ondenkbaar dat men een federale meerderheid zou maken die in Vlaanderen over geen meerderheid beschikt. Ik nodig hen in dit geval graag uit om dat te proberen.’

Nog zo’n ideeetje van Verhofstadt: een federale kieskring invoeren.

Vandeurzen: ‘Dat is voor ons niet aan de orde. Daar zijn wij

alvast resoluut tegen, want dit is absoluut geen stap in de richting van meer Vlaanderen’, aldus nog Vandeurzen.

Rijmt “goed bestuur” met een overstap van Leterme richting federale niveau? Hij heeft zich toch vastgereden in uitspraken, net zoals Vlaanderen zich vastreed met forse uitspraken over BHV.

Vandeurzen: ‘Er staan in het Vlaamse regeerakkoord een aantal zaken die zich noodgedwongen moeten voltrekken op het Belgische niveau. Als we die willen realiseren, moeten we daar sterk staan na 10 juni. Dat telt. Al de rest is nog wachten. Wij gaan volop voor de inhoud, wat men over postjesjagerij ook mag beweren. De communautaire situatie is trouwens nog nooit zo koud geweest. Onder paars is gewoon niets gebeurd. En het fameuze Forum van Verhofstadt is sneller afgevoerd dan het ingevoerd was. Leterme heeft zijn kandidatuur trouwens aangekondigd nadat alle andere Vlaamse ministers op hun federale lijsten gingen staan.’

En bij een zwak resultaat komt Leterme weer terug naar Vlaanderen?

Vandeurzen: Kom op 11 juni eens terug.

■ JVD EN PDR

¹ Het principieel confederalisme staat de facto voor de splitsing, waarna de deelstaten Vlaanderen en Wallonië samen (con) bepalen wat ze nog gemeenschappelijk willen gaan doen.

Frank Vanhecke: regionale verkiezingen 2009 worden scharniermoment

Vlaams Belang wil democratische revolutionaire beweging zijn

Binnen de Vlaamse beweging groeit sinds de jaren negentig de overtuiging dat Vlaamse onafhankelijkheid voor Vlaanderen de beste optie is. Maar Vlaams Belang, de grootste politieke kracht, staat buiten het veld. Vlaams Belang wil af van het cordon. Maar hoe? Voorzitter Frank Vanhecke gelooft dat het systeem zichzelf te pletter rijdt.

Jullie gaan voor alles of niets?

Frank Vanhecke: ‘Bij ons is het niet alles of niets. ’t Is niet “morgen onafhankelijk” of niets. We zijn absoluut bereid om kleine of grote stappen in de staatsvorming te zetten. Maar we zijn niet bereid om “slechte” stappen te zetten. Onze analyse is dat het federalisme met drie voor de Vlamingen een slechte zaak is, omdat ze institutioneel geminoriseerd worden. We tellen zestig procent van de bevolking, zorgen voor 86 procent van de export, maar politiek zijn we minoritair. We zijn feitelijk Brussel verloren. De splitsing van BHV, dat had “een stap” kunnen zijn, daar zijn we niet tegen natuurlijk.’

Ziet u zelf een perspectief om met uw partij het beleid te sturen?

Vanhecke: ‘Het cordon is het gevolg van ons consequent radicaal onafhankelijkheidsstreven, veel meer dan onze standpunten over vreemdelingen, migratie, veiligheid. Ik wil de vraag ook anders beantwoorden: denk eens het Vlaams Belang weg. Is dan het onafhankelijkheidsidee beter gediend? Over vreemdelingenbeleid of veiligheid verdedigen we de jongste zeven,

acht jaar standpunten die niet alleen perfect verdedigbaar zijn, maar die op dit ogenblik in Vlaanderen door meerderheidspartijen zijn overgenomen. Het zeventigpuntenprogramma is al lang geschiedenis. De jongste jaren komt er eigenlijk geen politieke verantwoording meer voor het cordon.’

Wat is de balans van paars? En van uw oppositie?

Vanhecke: ‘Er is een enorme Belgische recuperatiebeweging aan de gang. De VLD, acht jaar geleden nog ‘confederaal’, denkt terug volop Belgisch. In de media zie ik diezelfde beweging. We zullen zien wat dat oplevert. Anderzijds heeft het Vlaams Blok/Belang de onafhankelijkheidsidee toch maar op de politieke agenda geplaatst (zonder de verdienste van de VVB in twijfel te trekken). Mede daardoor kregen de standpunten van de Vlaamse Beweging vleugels.’

Uw partij is dus geen dood gewicht?

Vanhecke: ‘Het politieke mechanisme is meer dan wat de meerderheid doet. De beïnvloeding vanuit de oppositie van publieke opinie en politiek kan zeer groot zijn. Critici die over “dood gewicht” spreken, moeten beseffen dat diegenen die verantwoordelijk zijn voor die uitsluiting, de hele geschiedenis door onaanvaardbare zaken hebben uitgericht: de taalwetten worden niet toegepast, de faciliteiten, de grenselgrondwet, de niet-splitsing van BHV.

Toch ben ik optimist. Een: de Belgische staat marcheert niet. De verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië zijn te groot (economie, justitie, vreemdelingenproblematie). Dat blijft de

Frank Vanhecke

belangrijkste hefboom. Twee: steeds meer bewegingen, maar ook de ondernemers bvb. zien in dat de PS een rem is op onze toekomst en willen daar komaf mee maken.'

Kan Letermé zorgen voor een nieuw elan?

Vanhecke: 'Ik heb geen enkel vertrouwen in CD&V, noch in Letermé. We kennen de aard van het beestje Letermé. In 2004 had hij de beleefdheid om met winnaars (VB toen) te praten, maar toen de splitsing van de gezondheidszorg op tafel lag, brak hij de gesprekken af. Dat is een veeg teken. In de Franstalige pers klinkt de man helemaal anders dan hier. Letermé is een ACV'er. Het is zijn goed recht om niet radicaal Vlaamsgezind te zijn, maar laten we ons in godsnaam niets wijsmaken.'

Het VB haalt geen 51%. Er is geen bruggenhoofd naar de overzijde. Dan zitten jullie met een probleem?

Vanhecke: 'We kunnen alleen maar ons best doen en verder werken. De onafhankelijkheidsidee heeft enorm aan invloed gewonnen. Het Belgisch systeem laat zich niet makkelijk ontmantelen. Wie dat op korte termijn verwacht, is naïef. Het slaat terug met processen en intimidatie.'

Het cordon blijft overeind?

Vanhecke: 'Ik zie nu geen ontwikkeling in positieve zin. Ik denk dat we één grote kans gemist hebben. In 2003, toen de N-VA heel nipt beneden die 5% viel, hebben we allemaal, zowel N-VA als VB een kans gemist. Misschien hadden wij een grotere inspanning moeten doen, en onze uitgestoken hand wat duidelijker moeten formuleren als een eerlijk uitgestoken hand. Misschien hadden mensen van de N-VA het ook anders moeten aanpakken. Zelf kunnen we nu het cordon breken van vandaag op morgen, als we een aantal van onze essentiële standpunten verloochenen. Maar we zijn daar niet toe bereid.'

Het 'revolutionair' omverwerpen van het Belgisch systeem is niet ons scenario. We zijn een democratische revolutionaire beweging, maar geen gewelddadige beweging. Vroeg of laat volgen ook mensen van andere partijen.'

Volgens u kan de Vlaamse regering BHV splitsen? Kunt u dat eens uitleggen?

Vanhecke: 'De Vlaamse regering die dat wil, stuurt aan op een simpele stemming in de Kamer, en 't is gebeurd. Met een eenvoudige Vlaamse meerderheid duurt dat vijf minuten. Als er essentiële belangen op het spel staan, dan staat de PS (en alle Franstaligen) wél op haar strepen. Waarom slaagt geen enkele Vlaamse partij erin om zelfs maar het begin van de toepassing van de taalwet in Brussel in gang te zetten?'

Heeft Antwerpen uw groei gebroken?

Vanhecke: 'We hadden Antwerpen eigenlijk niet zien aankomen. Vooral niet hoe ingrijpend het vreemdelingenstemrecht, maar vooral de snelbelgwet de electorale verhoudingen heeft aangetaast. Er zijn 337 000 nieuwe Belgen gecreëerd. Tweederde in Vlaanderen en Brussel. We zitten in de grote steden met een zeer grote handicap. Die trend zal de eerstkomende jaren niet verdwijnen, integendeel, die zal groeien. Men heeft eigenlijk het kiespubliek ingrijpend gewijzigd om het VB te stoppen in de vooruitgang. Met heeft dat ook gedaan in Brussel om de Nederlandstaligen in Brussel volledig te gaan marginaliseren.'

Wat nu? Die trend zal niet stoppen?

Vanhecke: 'Puur partijpolitiek gezien moeten we daarmee rekening houden. We hopen op een veertiende verkiezingsoverwinning op rij, maar vroeg of laat komt er een keer een stabilisering. Is dat noodzakelijkerwijs slecht? Neen. Voor het Vlaams-nationalisme worden de regionale (en Europese) verkiezingen van 2009 een scharniermoment. Ofwel zal de CD&V na 2007 werkelijk een aantal verbeteringen doorvoeren, dan is dat een goeie zaak. Maar ik twijfel. Ofwel zorgt CD&V voor een ontgoocheling, zoals we die hebben gekend in 1999 met de toen nog een beetje Vlaamsgezinde VLD. Dan komt er misschien een grote alliantie van de ontgoochelden.'

VB hakt in op Letermé, maar paars is de tegenstander?

Vanhecke: 'De eerste tegenstander die moet afgestraft worden bij de verkiezingen, dat is de paarse regering. Maar we willen de kiezers ook waarschuwen voor de sirenezang van Letermé en co. CD&V is niet onze vijand, wel onze concurrent.'

De Brusselse situatie is veranderd. Uw standpunt over Brussel ook?

Vanhecke: 'Dertig jaar geleden was de roep "Brussel Vlaams" nog actueel. Ondertussen schoof iedereen op naar "Brussel, tweetalige hoofdstad van Vlaanderen". Nu stellen sommigen "We hebben Brussel niet nodig". Dat is een verschrikkelijke evolutie. Ik denk dat we ons met de hele Vlaamse beweging moeten scharen achter de idee van Brussel tweetalige hoofdstad van Vlaanderen, om principiële en tactische redenen. Wie Brussel opgeeft, verlegt de grens tot zeer ver in Vlaanderen. Het probleem Brussel is geen klassiek communautair probleem meer. Het neemt een vorm aan waar we nog nooit mee geconfronteerd geweest zijn: tegen 2025 zijn driekwart van de Brusselselaars van niet-Belgische oorsprong. Dat is nachtmerrielectuur.'

Dat probleem stelt zich stilaan ook in de Rand. Maar hoe los je dat op?

Vanhecke: 'Ik denk nog altijd dat we het tij kunnen keren. In Vlaanderen, inclusief Brussel, kunnen we gaan voor een beperking van nieuwe immigratiestromen, van gezinshereniging, gaan voor een terugkeer voor illegalen en voor assimilatie van legalen in de Vlaamse gemeenschap. Die honderdduizenden mensen zijn zoals u en ik. Zij vragen niet om in een permanente conflictsituatie te leven. Ook voor hen telt: een behoorlijke toekomst voor hun kinderen en kleinkinderen. En die ligt in het aanvaarden van het leven in Vlaanderen, in een Nederlandstalige maatschappij, in overeenstemming met de normen en waarden van onze samenleving, onze cultuur.'

Wat verstaat u onder assimilatie?

Vanhecke: 'Het gaat over de fundamentele keuze, die door de overheid moet worden opgelegd en moet worden verdedigd in de geledingen van de maatschappij (onderwijs, media) dat immigranten en mensen van vreemde afkomst die hier permanent willen verblijven, zich moeten assimileren in onze samenleving. En dan heb ik het over taal, meningsuiting, gelijkwaardigheid man en vrouw, seksuele voorkeur, scheiding kerk en staat.'

■ JVDC EN PDR

Voor Vande Lanotte wordt hulpverlener die hulp herschikt een dief

Socialisten en staatshervorming: een stap vooruit, drie achteruit

Zonder een regionalisering van de arbeidsmarkt stapt de sp.a in 2007 niet in een nieuwe federale regering. Hiermee is zowat alles gezegd over het communautaire programma van de sp.a. Is het glas hiermee halfvol of halfleeg? De kiezer moet maar oordelen. Afspraken met Vande Lanotte werden een paar keer uitgesteld, en uiteindelijk wegens andere prioriteiten afgesteld. We gaan dan maar zelf op zoek naar het Vlaamse perspectief van sp.a.

'Ik heb één communautair punt, de arbeidsmarkt. Al de rest is secundair.' Dat zei Johan Vande Lanotte in *De Standaard* van 6 mei 2006. Het 'lijkt' een stap vooruit, maar die stap is gekoppeld aan een bevriezing van andere essentiële Vlaamse eisen, waar sp.a zich in het Vlaams akkoord nochtans wél toe verbond (fiscale autonomie, gezondheidszorg, gezinsbeleid).

Maar eerst over wat de sp.a-voorzitter wél op de agenda wil. 'Vlaanderen heeft een probleem. Dat is de sleutel van de staats-

hervorming in 2007: toelaten dat de regio's hun eigen sociaal-economisch beleid voeren' (*DS*, 7 sept. 2006)

Sp.a-voorzitter Johan Vande Lanotte zet in op splitsing arbeidsmarkt

Het communautaire debat draaide in de jaren 1990 meer rond splitsing van (delen van) gezondheidszorg, kinderbijslag en meer fiscale autonomie en over Brussel. Het was enigszins verrassend, voor sommigen hoopgevend, dat nu ook sp.a zich eindelijk "communautair" opstelde. Ook al was van bij aanvang duidelijk, dat de andere punten opzij werden geschoven.

Eerst punt van mogelijke kritiek: een deur ging open, maar andere deuren weer dicht.

Wat is dat nu precies die splitsing van arbeidsmarktbeleid? Dat houdt in dat de regelgeving voor werkloosheidsuitkeringen, bruggpensioenen, tijdskrediet, uitzendarbeid en terbeschikkingstelling, arbeidsvergunningen, betaald educatief verlof en het leerlingenwezen integraal naar de gewesten wordt gebracht', luidde het in zijn intentieverklaring. (*De Tijd*, 8 sept. 2006)

Vande Lanotte gaf ooit (*DS*, 6 mei 2006) wel een aantal concrete voorbeelden, waar hij blijkbaar de nood aan eigen Vlaams beleid had ondervonden: de *Antwerpse haven* (op zoek naar onvindbare werknemers), airco-fabrikant *Daikin* (vooral winteractief en op zoek naar soepelheid in arbeidsreglementering), de *interimsector* (bloeit vooral in Vlaanderen, en wil een beter interimstatuut). Vande Lanotte wil dus een lijstje: 'Ik ga dat aan PS en aan Di Rupo uitleggen. Daarna kan geen enkele Franstalige meer zeggen dat ik de sociale zekerheid wil splitsen en dat ik *niet solidair* wil zijn. Ik wil een lokaal aangepast arbeidsmarktbeleid kunnen voeren.'

Het magische woord is er uit: solidariteit. Daaraan mag niet worden geraakt. 'Heel terecht willen partijgenoten van mij niet dat er geraakt wordt aan de solidariteitsmechanismen. Wel, ik wil dat ook niet.' (*DS*, 6 mei 2006).

Als de vakbonden (Rudy De Leeuw, ABVV) spreken van 'het gevaar dat een "rechts Vlaanderen" wel eens de werkloosheidsuitkeringen in de tijd zou willen beperken, kwam de reactie van Vande Lanotte snel. 'Wel, dat zal dan zonder ons zijn. Dan zullen het ABVV en de sp.a daar samen één strijd tegen voeren in de oppositie'. Voor Vande Lanotte is een eigen beleid

inzake werkloosheidsuitkeringen en controles dus geen optie.

Geld afpakken?

Het budget voor het federale werkgelegenheidsbeleid is in een bijzondere wet vastgelegd op 2,73 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Dat bedrag evolueert de eerstkomende vijf jaar met het bbp, daarna evolueren de middelen met de inflatie. Hoe dat budget bij een splitsing te verdelen? Vande Lanotte wil de huidige 50/50-verdeelsleutel voor het tewerkstellingsbudget behouden (50 % voor Vlaanderen, 50 % voor Wallonië en Brussel). Pas na 20 tot 25 jaar (sic) zou het geld worden verdeeld volgens het bevolkingcijfer.

Wallonië moet voor Vande Lanotte dus nog eens 25 jaar kunnen blijven genieten van de Vlaamse centen, ook al bleek de voorbije decennia dat de Vlaamse (en Europese) geldstroom de regio geen stap in de goede richting heeft geduwd.

'Autonomie is niet hetzelfde als zich desolidariseren. Je moet niet beginnen met geld af te pakken van Wallonië'. Een wel bijzonder merkwaardige redenering. De hulpverlener die zijn hulp herschikt (bvb. omdat hij vaststelt dat de hulp niets ten goede verandert, of omdat diegene die hulp ontvang de milde schenker op regelmatige tijdstippen in de hand bijt) wordt dus een dief? Merkwaardige redenering. Meteen een tweede reden om niet onder de indruk te zijn van het communautaire profiel van sp.a.

De grote stilte

Naast bovenvermeld voorstel heeft de sp.a een erg slappe agenda. De regionalisering van de vennootschapsbelasting? 'Geen prioriteit' of 'een symbolisch debat' want dat kost de gewesten geld. De splitsing van de gezondheidszorg? 'Evenmin dringend'.

'Het Vlaamse regeerakkoord, dat sp.a mee onderhandelde en ondertekende, vermeldt expliciet het realiseren van *volledige Vlaamse bevoegdheden* voor gezondheidszorg en gezinsbeleid, en *meer fiscale en financiële autonomie* voor de deelstaten', reageerde Bart De Wever toen onmiddellijk. Vande Lanotte sprak hem niet tegen. Ook kartelpartner Spirit eist veel meer dan alleen de regionalisering van de arbeidsmarkt.

'Spirit wil in 2007 ook praten over de gezondheidszorgen, justitie en fiscaliteit', aldus Spirit-voorzitter Geert Lambert (*DS*, 9 sept. 2006). 'Spirit voluit voor Vande Lanotte als premier', schreven de kranten op 16 april. In de politiek valt werkelijk alles te rijmen.

Doorbraak kon op de kapitein rekenen, zo werd gezegd. Maar de kapitein was op zee.

■ JVDc